

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

श्रुत्वा त्वं सुहृदं मध्येयथा वत्समुपाचर ॥ उपलभ्य मतिं चाश्याम रिमित्रांतरं तथा ॥ १४ ॥ संधिविग्रहकाले च मोक्षोपायस्तथैव च ॥ शत्रुसाधारणे कृत्ये कृत्वा
संधिवलीयसा ॥ १५ ॥ समागमे च रेद्युक्त्या कृतार्थेन च विश्वसेत् ॥ अवि रुद्धां त्रिवर्गेण नीतिमेतां महीपते ॥ १६ ॥ अभ्युत्तिष्ठ श्रुतादस्माद्भूयः संरक्षय म्रजाः ॥
ब्राह्मणैश्चापिते सार्धं यात्रा भवतु पांडव ॥ १७ ॥ ब्राह्मणा वै परं श्रेयो दिवि चेह च भारत ॥ एते धर्मस्य वेत्तारः कृतज्ञाः सततं प्रभो ॥ १८ ॥ पूजिताः शुभकर्तारः पू
जयेत्तान्नराधिप ॥ राज्यं श्रेयः परं राजन्यशः कीर्तिं चलप्स्यसे ॥ १९ ॥ कुलस्य संततिं चैव यथान्यायं यथाक्रमं ॥ २० ॥ द्वयोरिमं भारत संधिविग्रहं सुभाषितं
बुद्धिविशेषकारकं ॥ यथा त्ववेक्ष्य क्षितिपेन सर्वदानिषे वितव्यं नृपशत्रुमंडले ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप ० आप ० मार्जारमूषिकसंवादे अष्टत्रिंश
दधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच उक्तो मंत्रो महाबाहो विश्वासो नास्ति शत्रुषु ॥ कथं हिराजावर्तेत यदि सर्वत्र नाश्वसेत् ॥ १॥
विश्वासाद्विपरं राजन राज्ञा मुत्पद्यते भयं ॥ कथं हि नाश्वसन्नराजा शत्रून् जयति पार्थिवः ॥ २ ॥ एतन्मे संशयं छिं धिमिति मे संप्रमुह्यति ॥ अविश्वासकथामेता
मुपश्रुत्य पितामह ॥ ३ ॥ भीष्म उवाच शृणुष्व राजन्यदृत्तं ब्रह्मदत्तनिवेशने ॥ पूजन्या सह संवादं ब्रह्मदत्तस्य भूपतेः ॥ ४ ॥ कां पित्ये ब्रह्मदत्तस्य त्वंतः पुर
निवासिनी ॥ पूजनीनामशकुनिर्दीर्घकालं सहोषिता ॥ ५ ॥ रुतज्ञा सर्वभूतानां यथा वै जीव जीवकः ॥ सर्वज्ञा सर्वतत्त्वज्ञातिर्यग्यो निगतापि सा ॥ ६ ॥ अभि
प्रजाता सा तत्र पुत्रमेकं सुवर्चसं ॥ समकालं च राज्ञोऽपि देव्यां पुत्रो व्यजायत ॥ ७ ॥ तयो रर्थे कृतज्ञा सा खेचरी पूजनी सदा ॥ समुद्रतीरं सा गत्वा आजहार फलद्व
यं ॥ ८ ॥ पुष्ट्यर्थं च स्वपुत्रस्य राजपुत्रस्य चैव ह ॥ फलमेकं सुताया दाद्राजपुत्राय चापरं ॥ ९ ॥ अमृता स्वादसदृशं बलतेजो भिवर्धनं ॥ आदायादाय सैवाशुतयोः
प्रादात्पुनः पुनः ॥ १० ॥ ततो गच्छत्परां वद्विराजपुत्रः फलाशनात् ॥ ततः स धात्र्या कक्षेण उत्थमानो नृपालमजः ॥ ११ ॥ ददर्श तं पक्षि सुतं बाल्यादागत्य बालकः ॥
ततो बाल्याच्च यत्नेन तेनाक्रीडत पक्षिणा ॥ १२ ॥ शून्ये च तमुपादाय पक्षिणं समजातकं ॥ हत्वा ततः सराजं द्रधात्र्या हस्तमुपागतः ॥ १३ ॥

पक्षी अस्यां दिशि लाभं अस्यामलां प्रदिशतीति वर्णयति जीवजीवक इति पक्षिविशेष इत्यन्ये ॥ ६ ॥ अभिप्रजाता प्रसूतवती देव्याराज भार्यायां ॥ ७ ॥ ९० ॥ ११ ॥ १२ ॥ समजातकं समानवयसं ॥ १३ ॥